

[Ib Thyregod.]

Det tredje forslag, som foreligger, er lovforslaget om udstedelse af værdifaste obligationer på i alt 10 milliarder kr. fra statens side. Nu er der forskellige former for indeksregulering. Man kan foretage en indeksregulering af renten i form af en variabel rente, således som man har været inde på det i realkreditkommissionens betænkning, og man kan gøre det, at man gennemfører en egentlig indeksregulering, altså også af kapitalen, i overensstemmelse med prisniveauet, og det er det, som dette lovforslag om udstedelse af obligationer fra statens side på 10 milliarder kr. omhandler.

Jeg må straks sige, at det forekommer mig helt urealistisk at fremsætte et sådant forslag. Jeg mener, at det kan være naturligt at overveje muligheden for at give realkreditinstitutterne adgang til i et vist begrænset omfang at udstede værdifaste obligationer, således som man fra sagkyndig side undertiden, bl. a. fra nationalbankdirektør Hoffmeyer for nogle år siden, har nævnt det. Der er derigennem mulighed for en bedre inflationssikring for sparernerne og måske også mulighed for en varieret leje i nybyggeriet begyndende på et lavere niveau, fordi kurstabet kan begrænses. Men det, der her kan være tale om, må være, at man fra realkreditinstitutternes side inden for et begrænset område forsøgsvis går ind for indeksregulerede obligationer. Et sådant eksperiment er allerede i gang, idet Gladsaxe kommune jo, efter hvad der står i realkreditkommissionens betænkning, i løbet af et halvt år vil forsøge at udstede sådanne indeksregulerede obligationer. Herigennem vil man få en vis mulighed for at bedømme det, ligesom vel også realkreditinstitutterne i så fald kan få mulighed for at gøre deres erfaringer på dette område.

Der er naturligvis forhold, der både taler for og imod indeksregulerede obligationer af denne karakter. Der er forholdet til de efterstående panthavere, og der er en række andre forhold, som jeg ikke her skal komme nærmere ind på. Der er naturligvis også forholdet til det internationale lånemarked, som er et af de momenter, der må tages med i billedet. Men det er ikke det, socialistisk folkepartis forslag går ud på. Lovforslaget går ud på, at staten skal udstede obligationer i et omfang, der overstiger samt-

lige realkreditinstitutters udlån i øjeblikket. Jeg kan nævne, at i 1968 — jeg har ikke tallene for 1969 på nuværende tidspunkt — var det samlede udlån fra alle realkreditinstitutter, det vil sige både kreditforeninger, hypotekforeninger og tredjeprioritetsinstitutter, i alt 9,5 milliarder kr. Det er klart, at hvis der her skal udstedes obligationer fra statens side på 10 milliarder kr., altså mere end af realkreditinstitutterne, kan det ikke forstås på anden måde, end at det simpelt hen er socialisering, en overtagelse af samtlige realkreditinstitutter, som er den virkelige baggrund for det forslag, der her foreligger. Den teoretiske socialisme kommer tydeligt frem: netop i dette efter min opfattelse urealistiske forslag.

Forslaget til folketingsbeslutning vedrørende anbringelse af forsikringsselskabernes midler går jo i realiteten ud på, at man fremover kun skal kunne anbringe disse i obligationer, endda kun i visse obligationer, og i fast ejendom, der anvendes af forsikringsselskabet eller af pensionskassen selv. Det vil efter min opfattelse være til skade for de forsikrede, for de pensionerede, fordi de muligheder, som selskabet, som pensionskassen har for en delvis inflationsdækning ved anbringelse i fast ejendom, ved anbringelse i visse pantebreve og ved anbringelse i begrænset omfang, inden for 15 pct.s grænsen, i aktier forsvinder, såfremt socialistisk folkepartis forslag gennemføres. Det viser sig også, hvis man ser nærmere på forslaget, at det, som det fremgår af bemærkningerne, simpelt hen forudsætter, at de private pensionsordninger skal ophøre, de skal, som det siges, gå op i den almindelige alderspension.

En sådan udvikling, hvorefter enhver form for privat pensionering eller selvpensionering skal ophøre, kan ikke være rimelig. Det skal ikke være således, at det skal være udelukket at pensionere sig selv, hverken fra den enkeltes synspunkt og ej heller fra samfundets. Samfundet har en betydelig interesse i en opsparing, som bl.a. kommer i form af selvpensionering og alderdomsopsparing. Der er efter min opfattelse tværtimod behov for en yderligere indsats for selvpensionister, der i særlig grad er ramt af den prisudvikling, som har fundet sted igennem de senere år, både under sidste verdenskrig og efter denne.